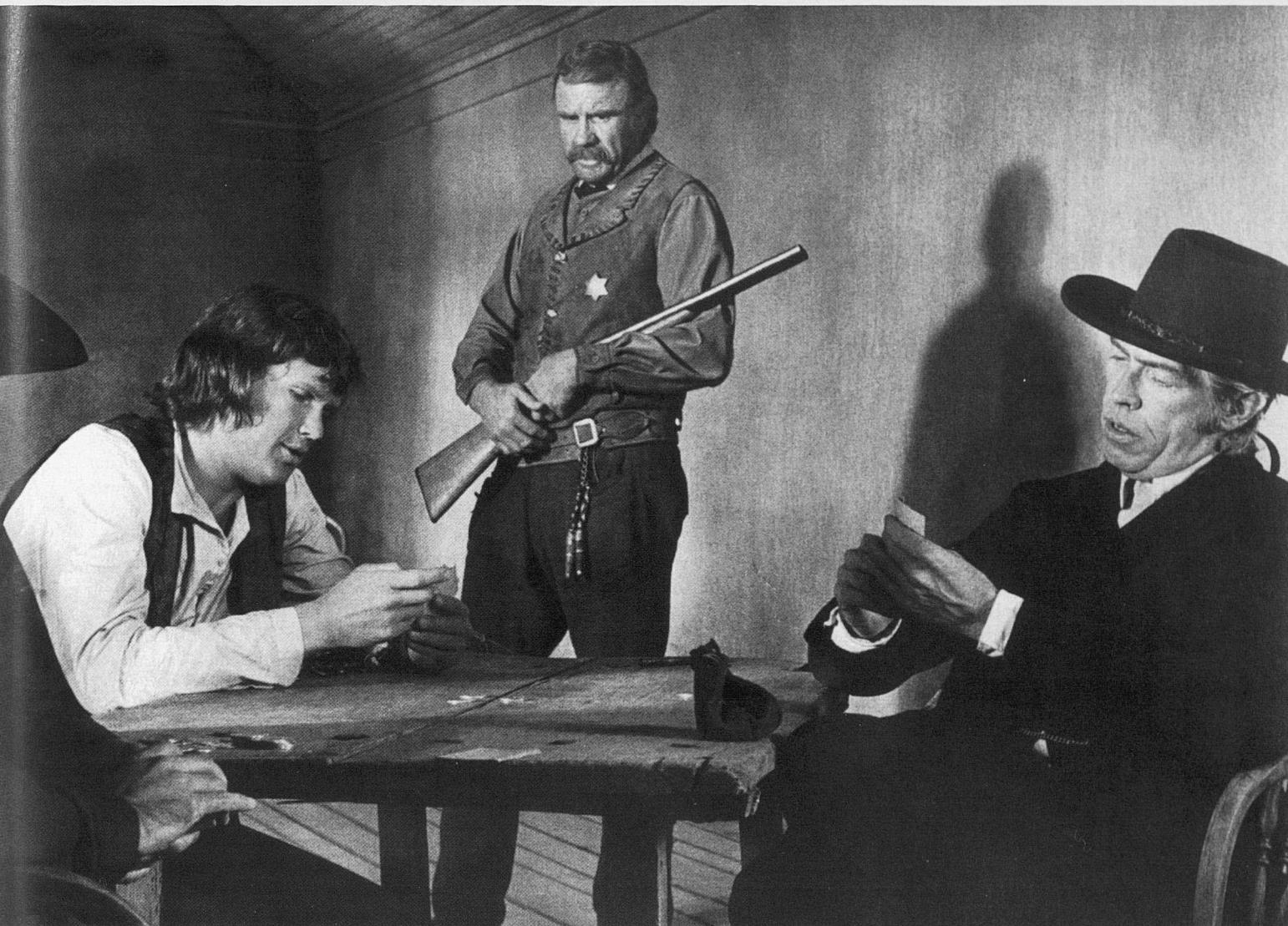

Knockin' on heaven's door

Pere Estelrich

Bob Dylan, com alguns altres músics del *pop* (això de *pop* és qualificatiu genèric, ja m'enteneu), volgué provar sort en el món del cinema. I ho feu, el 1973, per partida doble: com a actor i com a compositor de banda sonora.

A *Pat Garrett and Billy the Kid* de Sam Peckinpah el músic *country* (una vegada més, un qualificatiu *genèric*) signa la part musical, a més d'interpretar el paper d'Alias, un personatge poc significatiu, irrellevant, i que sembla creat més per satisfer els fans del cantant que per necessitats del guió. Una creació més d'estratègia de producció que artística. I que, independentment del resultat, diu poc en favor del director, rendit davant uns interessos comercials.

Pat Garrett and Billy the Kid no és només un western convencional. És també un Peckinpah convencional. De cap manera pot considerar-se un dels seus millors títols. Molt inferior a *The Wild Bunch* o *Major Dundee*, per posar-ne dos exemples.

I de la Música? Aquest és un altre tema: la música no ho és gens, de convencional. És Dylan, però un Dylan veritablement curiós: dona a la instrumentació i a la melodia, però sobretot a la instrumentació, un protagonisme molt superior al que tenen les paraules. Cosa rara en l'obra de Dylan. Un exemple clar és *Final Theme*, en el qual la flauta i uns cors de veus porten tot el pes, o *River Theme*, interpretat només amb guitarra i

cors, en un estil *country* certament innovador.

I només pensar que una cançó tan emblemàtica com *Knocking on Heaven's Door* pertany a la banda sonora d'aquesta pel·lícula ja justifica la seva existència, la del film vull dir. Estam davant una cançó emblemàtica, coneguda, cantada, tornada a cantar, versionada repetidament..., fins i tot les joves més joves d'ara mateix la coneixen en versions actuals. Però sempre meravellosa i entranyable. *Knocking on Heaven's Door* ha esdevingut un clàssic. Un clàssic contemporani.

I curiosament aquesta és l'única cançó de la banda sonora que Dylan ha interpretat posteriorment en directe a concerts i recitals. ■